

Κυριακή 17 Φεβρουαρίου. **Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.** Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν δ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἰδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Ἀσπόρως συνέλαβες... Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Ὁ ἐξ ἀνάρχου Πατὴρ Γιὸς ἀχρόνως...Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων...Ἴνα σου πᾶσι τὸ πλήθος τοῦ ἐλέους...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁ σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Γιὸς...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· Φωτί με τῶν πρεσβειῶν σου φώτισον...(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Ἐν τέλει, μετὰ τὸ Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἥτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...

ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἰδοῦ συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικά στιχηρὰ γ'. Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί...Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι Σωτήρ...Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας...τοῦ μεγαλομάρτυρος προσόμοια γ'. Δῶρον ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν...Πύργος χρηματίζεις ἀσφαλῆς... Ἔχων τὸν χειμάρρον τῆς τρυφῆς...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ μεγαλομάρτυρος· Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν τε γεραίρω... Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ... Εἴσοδος. Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ... Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δακρύων γυναιῖκες...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τοῦ μεγαλομάρτυρος· Τὴν θεοδώρητον χάριν...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὡ θαύματος καινοῦ...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα...Καὶ νῦν τὸ Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάσωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως

κατορθώματα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν...
 Εὐθύς ἢ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε,
 ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλ-
 τηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα,
 ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ
 ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ
 ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Αναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴ-
 σοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγη
 Ἰωσήφ...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγι-
 νώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα,
 καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ
 ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορός· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα κα-
 θίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθῶν...Καὶ
 νῦν, τὸ θεοτοκίον· Κατεπλάγησαν Ἀγνή...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε,
 ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλ-
 τηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ
 Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Εὐθύς οἱ ἀνα-
 βαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
 δ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ· Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· Ταῖς
 τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ·
 Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ
 σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ τῆς θεοτόκου,
 ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, καὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς
 ς' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐ-
 κάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· Καὶ νῦν...Κατά-
 βασίαι· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ μεγα-
 λομάρτυρος· Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἐν θρόνῳ
 φωτὸς ἐποχούμενον...Εἶτα κάθισμα τοῦ μεγαλομάρτυρος· Θεϊκὴν παν-

τευχίαν ἀναλαβῶν...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ...Ἀφ' ἕκτης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ δ' ἀναστάσιμον· Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα...τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ· Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε...Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ... Τῶν πατρικῶν σοῦ κόλπων...τοῦ μεγαλομάρτυρος προσόμοια γ'· Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει...Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω...Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον... τὸ ιδιόμελον τοῦ μεγαλομάρτυρος· Ἀγιωσύνης δωρεά...Δόξα...τὸ δ' Ἐωθινὸν ιδιόμελον· Ὁρθρὸς ἦν βαθύς...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρία...Ἐκτενής, ἀπόλυσις· Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ' τροπάρια καὶ ἡ 5' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ μεγαλομάρτυρος εἰς δ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ Δευτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τοῦ μεγαλομάρτυρος· Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς...ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐ-

γέρσεως...Δόξα, τὸ κοντάκιον τοῦ μεγαλομάρτυρος· Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα...Καὶ νῦν· Προστασία τῶν χριστιανῶν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἦτοι: Ἀπόστολος· **α'**. τῆς Κυριακῆς· Ὑμεῖς ἔστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος...(Κορ. ς' 16-18, ζ' 1), ὁ ζήτηι τῆ ιζ' Κυριακῆ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ **β'**. τοῦ μεγαλομάρτυρος· Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ...(Τιμ. β' 1-10), ὁ ζήτηι τῆ κς' Ὀκτωβρίου. Εὐαγγέλιον· **α'**. Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος...(Μάτθ. ιε' 21-28), ὁ ζήτηι τῆ Κυριακῆ τῆς Χαναanaίας καὶ **β'**. τοῦ μεγαλομάρτυρος· Προσέχετε ἀπὸ τῶν Γραμματέων...(Λουκ. κ' 46-47, κα' 1-4), ὁ ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ιζ' ἑβδομάδος. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...Εἵδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν... οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.